

TRIBUNA

DA i el desprestigi premeditat de la CASS

DAVID RIOS, PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALDEMÒCRATA

El 2007 la periodista canadencina Naomi Klein va publicar *La doctrina del shock: l'auge del capitalisme del desastre*. El 2009, es va produir un documental, *La doctrina del shock*, on es despleguen les idees del llibre. L'autora sosté que determinades polítiques econòmiques triomfen no perquè siguin les més adequades sinó perquè s'implanten en un moment en què la població està en estat de commoció i confusió per algun desastre o situació extraordinària. L'autora afirma que si no fos per aquest estat de xoc de la ciutadania, aquestes reformes no prosperarien per la seva impopularitat.

Desgraciadament hi ha moltes semblances entre aquesta teoria i el perillós missatge que està enviant constantment el Govern de Demòcrates per Andorra per afrontar la reforma de la llei de la seguretat social. Ja avancem que ens oposarem a molts dels canvis a la legislació que està plantejant DA, i que estem analitzant en profunditat aquests dies i que faran parlar molt perquè suposen un enorme cost social. Però, a banda de la reducció de prestacions, constatem amb enorme preocupació una campanya premeditada de descrèdit al paper que juga a la nostra societat la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

I és que el desprestigi de la CASS està assolint rècords històrics. La valoració de la parapública per part dels empresaris, autònoms, assalariats i pensionistes està sota mínims. Lamentablement és una de les institucions que apostaríem que avui en dia entre la població són de les menys valorades. I això que és una de les joies que tenim al país. És un pilar fonamental del nostre Estat de benestar que tant de temps i esforços ens ha costat guanyar i ara sembla que tots els mals del país te-

nen el seu origen en la CASS.

¿Per què aquest deteriorament en la imatge de la institució? ¿Per què avui la CASS té tanta mala imatge que fins i tot alguns ciutadans amenacen de cridar a la insubmissió del pagament de les cotitzacions? Les causes que han portat la CASS a aquesta situació han estat els constants atacs a la seva línia de flotació. Atacs interessats. Atacs continuats i persistents, sense defallir, durant mesos, durant anys. Atacs poc responsables perquè precisament vénen de qui té la responsabilitat de governar i de defensar el nostre sistema de seguretat social. Atacs ben dirigits a través de constants globus sonda enviats a través dels mitjans de comunicació que han facilitat que els demòcrates comencin a desmantellar una fragilitzada CASS.

Des de fa dos anys, el Govern de DA ha desprestigiat una vegada rere una altra la CASS. Ha estat un atac sistemàtic des de diversos fronts. Inicialment, el 2011 era la branca general la que posava problemes amb una previsió de déficit de 40 milions d'euros. Eren temps del famós discurs del ministre de Finances: "La CASS s'ha d'autofinçar." Vam haver de rebre un autèntic bombardeig de missatges tant per part del Govern com des de la mateixa CASS en nom del seu president en la línia que l'Estat no podia sostenir un déficit tan enorme. Posteriorment, quan en lloc de 40 milions d'euros el déficit va ser de 27 milions (el 2011 el déficit ha estat de 21 milions), ja no se'n va a tornar a parlar més.

Posteriorment, l'atac a la confiança dels cotitzants es va centrar ja d'una manera molt més virulenta en la branca jubilació. El president de la CASS, el febrer

del 2012, a Ràdio Nacional d'Andorra, ja va donar pistes del que es pretenia quan va dir que aconsellava la joventut de fer-se plans de pensions privats ja que la CASS no podria assumir les seves pensions. Declaracions sorprenents quan una de les funcions del president hauria de ser fer viable el sistema.

El cap de Govern n'ha parlat diverses vegades, del futur de les pensions. Abans de guanyar les eleccions el 30 de març del 2011, en una entrevista ja deia: "El que caldrà mirar és si el sistema actual de jubilació és o no viable i fer-hi modificacions i després, també, fer entendre a la gent que és bo que complementi la seva jubilació amb plans privats." Posteriorment, en els dos debats d'orientació, en el seu missatge televisat a la televisió i sempre que n'ha tingut l'ocasió, ha desplegat l'anunci de la fi de la CASS mitjançant l'exposició de dades no sempre coincidents ni realistes.

Fins i tot el partit Demòcrates per Andorra s'ha sumat al festival de la catàstrofe i el 23 de gener del 2013, en roda de premsa, va fer de corredor d'assegurances anunciant la necessitat que les persones contractessin plans de jubilació privats.

I, de fet, desgraciadament no ens sorprèn aquesta actuació ja que al programa electoral de DA podíem llegir, en la pàgina 39, que "fomentarem els plans de jubilació d'empresa i personals privats com a complement de les prestacions de jubilació públiques". Una clara declaració d'intencions que estan executant amb un minucios bistori, que va perforant la imatge de la CASS emetent missatges catastrofistes d'inviabletat del sistema. Sembla que el rerefons de tanta

tenacitat amagui la voluntat de canviar el sistema convertint les prestacions de jubilació públiques com un complement dels plans de jubilació privats d'empresa. És clar que els socialdemòcrates per aquí no hi passarem.

Els socialdemòcrates som conscients que la viabilitat de la CASS depèn primer de tot de la valoració dels seus cotitzants i de la conscienciació de quines prestacions ens aporta a cadascú de nosaltres i del que ens costa. En segon lloc cal pensar que és un sistema basat en la solidaritat i per tant l'hem de defensar com a col·lectiu. Però també som conscients que la seva viabilitat depèn de canvis i adaptacions a les circumstàncies, canvis acordats que han de provenir obligatòriament d'un debat serè i franc allunyat del catastrofisme i la por i sense interessos ocults.

Nosaltres no estem en contra dels plans de pensions privats, al contrari, però desgraciadament avui en dia no estan a l'abast de tothom, per tant, per a molta gent la pensió de la CASS serà l'única font d'ingressos a la seva jubilació. Per això sorprèn que un Govern, uns consellers i un partit promocionin els plans de pensió privats en detriment dels públics.

El Govern de DA fa dos anys que repeteix com un mantra que la CASS no és viable. És la doctrina del xoc, que aprofita situacions catastròfiques naturals o estratègicament creades i escenificades (com l'aprofitament de la crisi que vivim amb la pèrdua dramàtica de molts llocs de treball) que trastornen els sentiments de la gent (por, commoció, confusió), i facilita el desplegament de reformes impopulars a un cost electoral mínim o zero. Una situació senzillament intolerable i censurable que els socialdemòcrates denunciarem tantes vegades com sigui necessari perquè està en joc el nostre sistema de seguretat social.

El diari no es responsabilitza de les opinions expressades pels col·laboradors de la secció de Tribuna. L'opinió del BONDIA es reflecteix en el seu editorial. Perquè les vostres cartes al director o les vostres opinions puguin ser publicades, cal que ens faciliteu les vostres dades: nom i cognoms, passaport, telèfon i parròquia de residència.

DIRECTORI

LA VEU DEL POBLE S. A. PRESIDENT Carles Naudi d'Areny-Plandolit SECRETARI Ferran Naudi d'Areny-Plandolit GERENT Thomas Kampfraat
 BONDIA DIRECTOR Marc Segalés CAP DE REDACCIÓ Marta Fernández REDACCIÓ Joan Josep Blasco, Mireia Suero, Esther Jover, Julià Rodríguez CORRECCIÓ M. Àngels Sala MAQUETACIÓ Lidia Jo, Cecília Cogliati FOTOGRAFIA Tatiana Masía,
 Iñaki Rubio, COMERCIAL I ADMINISTRACIÓ Ricard Vallés, Joan Noqueira, Virginia Yañez DISTRIBUCIÓ Premsa distribució TRANSPORT Trans Integral Seu SL.
 Carrer Maria Pla, 28, 1a planta. Andorra la Vella. Telèfon: 808 888 Fax: 828 888 Adreça electrònica: bondia@bondia.ad Web: www.bondia.ad

Diposit Legal/AND. 11-2/2014